

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fil. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 6 kor. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

Becsek Aladár.

Főmunkatárs: Cs. Szabó Kálmán.

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 60 fil. Nyilttér sora 50. fil.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Ipari versenyünk.

(Sz.) A párisi világkiállításra szorgalmasan készül a magyar iparososztály is, hogy ki vegye részét ama nemes versenyből, a melyben befogjuk bizonyítani, hogy a magyaripar versenyképes azon államokéval is, a melyeknek nagyhangu reklámja ipari állásaikról csodákat mesél. Népünk egészséges gondolkozása folytán nem a fellengőség légies világában élünk, hanem pozitív alapon, ipari munkával teremtünk tisztességes mult után még tisztességebb jövőt. Ausztriával az utolsó években folytatott eszmeharcz felvilágosított arról, hogy nemsokára saját sorompóink előtt meghódol a művelt külföld minden gyártmánya s belipari termelésünk egyszerre óriási lendületet kell, hogy vegyen. A nép pedig magyar földön magyar terméket fog csak pártolni s kizárja mindazt, mi idegen.

Az osztrák gazdasági fejlődését a féktelen antiszemitizmus, a százfelé ágazó szocializmus, minden egyéb politikai bomladozásuk régen aláásta. Láthatták a bajt, de szándékosan befogták szemüket. Most már politikai tragédiájuk utolsó felvonása is kezdődik. Még mindig azt hiszik külvárosi bohózat az, a melyben ők oly sajnálatos szerepet játszanak. Pedig nem így van, mert mi erős akaraterővel küzdünk gazdasági függetlenségünkért, a mi az ők megbénulások lenne.

Az országban egy életerős akció indult meg, a mely kizárja kereskedelmi forgalmunkból mindazt, mi idegen, ezzel a gazdasági élet fejlődését kívánva előmozdítani. Ily szép tervet erős akarat mellett siker kell, hogy koronázzon.

Egyik laptársunk közli is azok neveit, kik elhatározták, hogy a kvota többségét akként

szerezik meg az országnak, hogy csak magyar gyártmányt fognak vásárolni. Ha nem lesz szalmatűz a lelkesültség ilyen buzgósa, Magyarország mint iparország is, fontos szerepet fog játszani a világforgalom nagykörében. És ez szívünk minden vágya, minden reménye.

És mégis sajnos tapasztaljuk, hogy kicsiny városunk is idegen utazók lepik el, kik oly czégnek állanak szolgálatában, mely szükségleteit idegen földön fedezi. Nemcsak árt a nemzeti iparnak, de *békóba köti helyi iparunk fejlődését is* és mesterembereink szomorú körülmények közé sodorják. Mert selejtes árukkal előzőnlük a piacot és oly lehetetlen fizetési feltételeket állapítanak meg, melylyel versenyezni a mi iparosunk nem tud. Mert ezek mint hogy nem állandó összeköttetést akarnak, csak egyszer kívánnak üzletet kötni, még pedig oly hallatlan összegeken, hogy ha négy-ötnél teljes követelésük is elvesz, azt egyen kinyerik. Ilyen czéget nem egyet ismer közönségünk, a mely a helyi ipart nem pártolja érdeme szerint, s házába oly utazókat beenged, a kiknek áruik selejtes volta miatt bizalmat se adhat.

Talán így történt meg az, hogy a párisi kiállításra oly kevesen készültek. Szomorú bizonyítéka ez annak, hogy iparosaink anyagi életük is alig tudják biztosítani és erkölcsi sikerre nem vágyódhatnak, mert utjukban áll a közönség pártolásának hiánya miatt az anyagi nyomorúság. Városunkból is több ezer forintot hordoznak el idegen ügynökök, míg a helyi iparos a megélhetés szerény feltételeit is alig találja meg.

A versenyből így ki fogunk esni s iparunk a helyett, hogy fejlődne, visszaesést fog mutatni. Tudtommal mint iparos csak egy czég

vesz részt a nagy párisi kiállításon, hogy jó-hirnevet szerezzen azon iparnak, mely Székelyföldön fejlett ki. A kiállításra küldendő áruk versenyképessége csak azt bizonyítja, hogy mint szorgalmas iparnép is számottevők volnánk, ha a közönség is több pártolással fordulna minden iparágunk felé. Idegen utazókat ki kell zárunk innen, hogy saját iparosainknak támogatásunkkal adjunk kenyeret s munkájok után megérdemelt boldog életet. Legyen jelszavunk: „Saját fajunkért mindent, idegennek semmit.”

A közhivatalnokok fizetése.

Mennyi megerőltetésébe kerül az életbe lépő fiatal embernek, míg hivatalnok az államnál, a megynél vagy más közhivatalnál! Megfeszített szorgalommal tanul, emlékezetébe vés nagy hatalmas ismereteket, melyeket a gyakorlati életben mire se használ, amelyek bírását azonban igazolnia kell, ha megakarja szerezni a közhivatalnoki minősítést; nevelésére és kiképzésére szülei jelentékeny összegeket áldoztak és ha végül az érettségi bizonyítványt megkapta, minden protekciót, melyet kilehetett használni, igénybe vettek és kimerítettek, csak hogy gyermeköknek a hivatalnoki pályát hozzáférhetővé tegyék.

Ha már most a fatalember szerencsésen alkalmazáshoz jutott, van czime, de korántsem hozzámért fizetése. A gyakornoktól kezdve a tanácsosig — alacsonyabb a fizetés az állás igényeinél. Mert a köztisztviselőnek mindenkor rangjához képest bizonyos válogatottsággal kell föllépnie; életmódjában gentleman-nek kell lennie és kifelé reprezentálni is. Mindez azonban pénzbe kerül, amit ehez nem adnak neki. Ez az a hagyományos magyar baj, mely még abból az időből származott reánk, amikor a közhivatalnoki állások nemcsak tiszteletbeliek, hanem busás jövedelmi források valának és viselőinek lehetővé tették, hogy reprezentálás tekintetében mások elül járjanak. Ezen a bajon rágódunk még ma is. Ma se tekintik a hivatalnoki állást kizárólag hivatásnak

Pletyka és morál.

— Irta: *Milkó Izidor.* —

(Levél egy barátnőmhöz.)

Arról vitatkoztunk tegnap, vajjon mit tartsunk morálisabbnak: azt-e, ha bojkottáljuk a pletykaság számára került nőt, avagy ha nem vesszük tudomásul a hírét rontó szóbeszédet? A kérdést nem intéztük el s így a vita se dőlhetett el. Engedje meg, hogy folytathassam e tárgyalást most s elmondjam írásban, amiket tegnap a vita hevében elmulasztottam. Tudja: minden embernek meg van a maga utólagos esze, mely akkor működik, amikor már nincs rá szükség s akkor szórja az ötleteit, amikor már vége a disputának. Olyanfajta ész az, mint az eső után fölvert köpenyeg, a melynek valamivel előbb több hasznát vettük volna. A francia ezt így fejezi ki: avoir de l'esprit après coup, a német meg Trep-penwitz-nak hívja.

Nos, hallgassa meg, mit szól ez a későn megnyilatkozó lépcső-bölcsesség.

*

Tukidides, aki annyit értett a nőkhöz, mint a mennyit a történetírók érteni szoktak, azt az egész világot és minden korszakokat megjárta mondást írta, hogy: „Az a nő érdemi meg a legfőbb dicséretet, a kinek hire és neve nem hatol tul saját házának kapuin.” Olyan okosság, melyet gyakran idéznek ma is, ha dicsérni akarják a házi erényekkel ékeskedő s a világiyas hívalkodás nélkül való asszonyokat, Kegyed

is tisztelt barátnőm, meg ön is és mi mindannyian, ezt a nőt szeretjük, az ilyen asszonyt. Ámde a természet — vagy ha az ön fülének jobban hangzik: az Isten — aki a nővel nem csak megjutalmazni, de büntetni is akarta a férfit, a nőt szépnak is teremtetve és kacérnak. Erről megfedekezett vagy ezt nem vette észre az öreg Tukididesz, aki nagyon el volt foglalta a peloponnézusi háborúval.

A szép asszony hire és neve, különösen a mai társadalmi viszonyok közt nem maradhat a saját háza falain belül. Mi férfiak bizony kíváncsian kándikálunk be az olyan ablakokba, ahonnan szép női fejek szoktak kifelé ragyogni az utcák poros levegőjébe. S az a nő, aki végzetes ajándéku kapta a szépséget, lehet bárminő házias, lehet apáczaszerűen szüzies, mégis magára vonja azoknak a gourmandoknak figyelmét, akiknek kedvencz csemegéjük: az asszony. S e nőről, aki szüz, mint az imént hullott hó és tiszta, mint a most vert arany — e nőről, mert szép, már beszélnek a városban, a kaszinókban, a kávéházakban s az utcasarkokon s egyes emberek csettentenek hozzája a nyelvükkel s azt a megjegyzést teszik rá, hogy „pompás falat”. Pirulni kénytelen a fátyola alatt és reszketni a férje karján, mikor e szemek, e vágyakozó éhes szemek reája tapadnak. Mintha megfogamzott volna az egész női nemnél a Hamlet híres átka, melyet ez az északi bölcselő jegyajándéku adott Oféliának: „Légy bár oly szüz, mint a jég, oly tiszta, mint a hó, ne menekülhess a rágalom elől.” Ugyan hol az a szép nő, aki megmenekülhet előle?

S ha még hozzá, ami nem éppen ritkaság, ez a szépség még kacér is, akkor a helyzete válságosabb. Szemének egy villanását, valamelyik élénkebb mozzulatát, egy-egy kevésbé meggondolt szavát már félremagyarázzák a csendes szemlélők és hangos rá-galmazók — s az ily nő úgy vonzza az udvarlót és a pletykát, mint a nap a napraforgót. Kegyed azt mondja persze erre, hogy a nő ne legyen kacér. De bocsánat, erről ő épp oly kevésbé tehet, mint arról, hogy szöke lett vagy barna. Az az ismerősünk például, akiről tegnap szó volt, éppen oly ártatlan abban, hogy kacér, mint ön abban a szerencsés (vagy szerencsétlen?) véletlenben, hogy nem kacér. Én gratulálok magának, hogy ilyen, de nem kárhoztatom ama másikat, hogy olyan. Kegyed, aki épp oly keveset ért az asszonyokhoz, mint Tukididesz, kárhoztatja. Sőt tovább megy: nem akar vele többé érintkezni, sőt még ismerni se akarja többé, mert „mésélnek valamit róla”, ami, ha igaz, valóban nem nagyon épületes historia. Ön elítéli őt, de tulajdonképpen nem azért, mert kacér — hiszen kacér volt már tizenkét éves korában is! — hanem azért, mert kacérsága kétes helyzetbe sodorta s a pletyka számára adta. És most elérkeztünk oda, arra a pontra, amelyet egy nyelven, amelyet ön nem ért: punctum saliens-nak hívnak.

A nő, aki szép és kacér, nagyon nehezen kerülheti ki azt, hogy beszéljenek róla, lehet oly tisztességes, mint az orleansi szüz és oly ártatlan, mint Desdemona, mégis beszélnek róla. S ha nem nagyon okos — már pedig nem minden asszony nagyon

és kereseti forrásnak, hanem megtiszteltetésnek is. Ha az illető hivatalnok nem is tölt be különösen fontos állást, mégis „tisztletbeli személy”-képpen kell szerepelnie és erre a körülményre vezethető vissza, hogy csaknem minden közhivatalnok többet költ, mint fizetéséből telik.

Ausztriában belátták, hogy az állam nem követelheti hivatalnokaitól, hogy abból a fizetésből, melyet még akkor állapítottak meg, amikor az élelmezés sokkal olcsóbb volt, a mostani drága élelmezési viszonyok közt nem fedezhetik szükségleteiket. Ennek következtében mult évben alapos fizetés szabályozást eszközöltek és éppen mostanában szabályozzák a szolgák fizetését is. Ellenben a magyar köztisztviselők — tekintet nélkül az időközben beállott teljesen megváltozott megélhetési viszonyokra — nagyobbrészt ma is csak olyan fizetést huznak, mint évekkel ezelőtt.

A megyei tisztviselőket a kilátásba helyezett államosítással huzzák-halaszszák. Ez a halogatás ad calendas graecas és csak arra jó, hogy napról-napra több közigazgatási teendőket sózzanak rájuk.

Tisztelet az igazságszolgáltatásnak, de szerencsére sok azoknak száma, kiknek soha sincs dolguk bíróságokkal. Ám a politikai közigazgatással már a születéstől kezdve egészen a halálig mindenkinek akad dolga. A születés anyakönyvvezetésétől egészen a halálesetfelvételig érezzük a közigazgatás kezét. Az iskola- és hadköteleseket írja össze a közigazgatás; választási jogosultság, népszámlálás, áradás, hatósági engedélyek, szájkosár-kényszer, himlő elleni beoltás, a mindennapi élet minden mozzanata kaleidoszkopszerűen tükröződik vissza a közigazgatás szolgálatában. Ki tagadhatná tehát, hogy a közigazgatás vagyis helyesebben a közigazgatási hivatalnokok életünk minden stádiumában éreztetik velünk működéseiket, hogy tehát az államgépezet mozgató szerkezetét képezik?

És ime: e fontos hivatalokat betöltő tisztviselőknek határozottan elégtelen fizetést adnak. Sokat követelnek tőlük: a számos törvény, szabályzat és rendelet alapos ösmertetét; szorgalmat, ügyességet, becsületességet — de amit mindezért nyujtanak nekik, nincs összhangzásban sem a végzendő munkával, legkevésbé pedig a betöltendő ranggal!

Ugyanezt modhatjuk a pénzügyi, igazságügyi és egyéb köztisztviselőkről is. Mindenütt, kiváltképpen a családos tisztviselőket gyötri a gond, mely ellankítja élet- és munkakedvöket; pedig minden szellemi munka értéke függ attól a kedélyállapottól, amelyben végzik.

Joggal követelik, hogy közigazgatásunk legalább is azon európai színvonalon tartsa magát, melyen

áll a többi nyugoti államé. Ezt a követelést ki kell elégíteni, ha akarjuk, hogy a művelt államok közt megálljuk helyünket. De bizonyára ugyanoly joggal követelhetik állami és közigazgatási tisztviselőink, hogy fizetésök legalább megközelítse a többi kulturált állam hivatalnokainak fizetését. Mert az „államosítás” ígéretéből sem megélni, sem gyermekeket nevelni nem lehet.

Ujdonságok.

Farsang. A század utolsó farsangja 7-étől 52 napig tart, tehát jóval hosszabb, mint a tavalyi volt, de azért a mulatságok száma talán semmi változást sem mutat a mult évvel szemben, pedig akkor a nemzeti gyász is meg volt. A farsang február 28-án ér véget, a midőn a szürke bőjt következik. Ez csak negyvenhat napig fog tartani. Bűnre tehát ötvenkét nap, bánatra ám csak negyvenhatot engedtek az idén a kalendáriumcsinálók. Csak aztán deficitje ne legyen egynéhány tánczoskedvű embertársunknak férfi- és nőnemben egyaránt a bánat-budgetben! De hát mit törjük mi most a fejünket azon, a mi a bőjt végén lesz? Hiszen még csak a küszöbén állunk a bolond időnek. A farsang hosszúságán csak a férjek és apák keseregnek majd, kiknek tárczája ellen annyi merénylet készül, azután meg a mamák és nénikék, a kik bálozó leányokat őriznek hosszú éjjeleken át — vajon mitől? Itt van tehát Karnevál bőségszaruval a kezében, melyből bálók, tánczestélyek, házi mulatságok, báli ruhák, virágok, tánczrendek, eljegyzési kártyák és még minden jó és rossz dolog hull ki. A mulatságok czigánya természetesen *Sándorka* lesz. Ezidőszertint a következő mulatságokról van tudomásunk:

Január 14-én a Székelyudvarhelyi Székely Dal-egylet tartja meg tánczczal egybekötött hangversenyt a vármegyeház disztermében. Az estély iránt, tekintettel a dalegylet régi hírnevére, meg az izléssel összeállított műsorra, városszerte élénk az érdeklődés. A belépti jegyek árai: I-ső hely 2 kor. 40 fillér, II-ik hely és a karzat 1 kor. 60 fillér.

Január 27-én az evang. reform. kollegium ifjusága tartja jóhírű tánczestélyét a vármegyeház disztermében.

Február 1-én a Kaszinó tánczestélye a vármegyeház disztermében.

Február 4-én az ev. ref. remplom javára rendeztetik szenzációs meglepetésekkel és tánczczal egybekötött társas vig-estély, a legélénkebb műsorról, a vármegyeház disz- és melléktermeiben.

Egy hó közigazgatása. Udvarhelyvármegye közigazgatási bizottsága f. hó 10-én tartotta e havi

ülését, melyen a mult év utolsó havának darabjai nyertek elintéztést. *Hollaki* Ártur elnök ez év első bizottsági ülésén szívélyesen üdvözölte a megjelenteket s az egyetértő munkára felhívta a bizottság tagjait. A tagok közül jelen voltak: dr. *Damokos* Andor, *Ádám* Albert, *Ugron* István, *Sándor* Mózes, *Diószeghy* Samu, *Diemár* Károly, *Roediger* Gyula, dr. *Ráczkövy* Samu, *Kassay* F. Ignác h. tisztí fő-ügyész, *Jung-Cseke* Lajos, *Ugron* János, *Daniel* Elek, *Gyarmathy* Ferencz, *Bedő* Ferencz, *Szabó* Gergely, *Persán* János, *Lántzky* Sándor, *Szabó* Gábor, ki a jegyzőkönyvet vezette. Tárgysorozat rendén elsőnek alispán tette meg jelentését. Decz. hó folyamán alispáni iktatóra érkezett 2102, melyből nem nyert elintéztést 541 ügydarab. A házipénztár megvizsgálása megtörtént; az erről szóló jegyzőkönyv egyik példánya a miniszternek felterjesztett. A személyzetben változás nem történt. Az állategészségügy javult s az ez ügybeni rendeleteknek elég lett téve. — *Ugron* János árvaszéki elnök bejelentette, hogy a mult év utolsó negyedében csak 345 ügydarab jött át a folyó évre elintézetlenül. Az év végével 10,068 egyén maradt gyámság alatt. A város árvaszékének iktatójára érkezett 147 ügydarab, a 3 ik negyedről átjött 16 db; hátrálékban maradt 1 db. Az év végén 141 egyén maradt gyámság, 3 pedig gondnokság alatt. — Dr. *Ráczkövy* Samu h. tisztí főorvos jelentése szerint a közegészségügy általában véve az előző hóhoz viszonyítva kedvezőtlen volt. A magánorvosi gyakorlatban leginkább a légző szervek hurutos bántalmai, gyérebben a hasihagymáz és a kanyaró merültek fel. — *Sándor* Mózes tanfelügyelő bejelentette, hogy a helybeli kisedővódánál a nyári menedékházak részére dajkát kiképző hat hetes tanfolyam befejeztetett. — *Diemár* Károly kir. ügyész jelentéséből kitűnt, hogy az udvarhelyi törvényszék fogházában 42, a kereszturi járásbíró-ság fogházában 2, a homoród-okládi járásbíró-ság fogházában 2, összesen 46 elítelt fogoly volt letartóztatva. A szabályszerű rend a fogházakban fentartott. — *Roediger* Gyula pü. ig. helyettes jelentése szerint egyenes adóban befolyt 51165 frt, hadmen-tességi díjban 2116 frt 30 kr, bélyeg- és jogilletékben 5787 frt 81 kr, fogyasztási italadóban 13334 frt 49 kr, dohányjövédékben 15575 frt 94 kr. Ideiglenes házaadómentesség 41 esetben engedélyeztetett. — *Diószeghy* Samu főmérnök bejelentette, hogy a tárgyalás alatt álló hó folyamán ugy az állami, mint a törvényhatósági utak állapota jó volt, közlekedési akadály nem fordult elő. — Tárgysorozat rendén került tárgyalás alá a kávéházakaaan való zenélés eltiltása tárgyában hozott alispáni II. foku határozat ellen beadott fellebbezés. Az ügy a szükséges felszerelés végett az alispánnak adatott ki. — Gyü-

okos — akkor bizony nem vigyázhat annyira, hogy a mindenüvé befurakodó rágalom ne találhatna megszólalni valót rajta. Ah, mert a rágalom, ez a legcsun-nyább minden dolgok között, olyannyira hasonlít a napsugárhoz, e legszebbhez minden dolgok között: behatol mindenhová, mert elfér mindenütt! Csak édesebbet mosolyogjon ez a szegény asszony X re, mint Y-ra, vagy mulasson egyszer jobban A-val, mint B-vel, mindjárt rá fog támadni az a morál, amely irigylí a szépséget és a sikereket. S ha a társaságban, melyben él, véletlenül ő neki vagy a férjének akad egy ellensége — s ez az ellenség véletlenül nem tisztességes ember — akkor már teljesen kész a pletyka, a nőnek már híre is megy, rossz híre...

S ön, kedves barátnőm, e hirre elítéli őt, nem érintkezik többet vele, sőt képes elfordítani a fejét, ezt a máskülönbben oly okos fejet, ha az utcán találkozik vele!

Ismétlem, amit tegnap mondtam, nincsen igaza. S ha így viselkedik, nagyobb hibát követ el, mint az a nő, aki egy kissé vigyázatlan volt. A nő nagyon kényes portéka, de éppen ezért nemcsak neki kell vigyázni magára, de nekünk is kell ügyelni rá, nekünk, a társaságnak. Nincs jogunk ítéletet mondani róla s a jelleme fölött pálczát törni pusztán azért, mert Pletyka ő nagyságának foglalkozni tetszik vele. Ellenkezőleg: az a kötelességünk, hogy megvédelmezzük e veszedelmes hatalmasság ellen. Egészen más az persze, ha kétségbevonhatatlan tényekről van szó — botrányok elől nem zárkozhatik el az ugynevezett jó társaság. Ilyen esetekben joga van önnek elfordulni a nőtől, aki kiközösítette magát a jó asszonyok gárdájából s megkapta azt a barack-foltot, amelyről oly elmés hasonlatot mondott Dumas a „Demi monde”-ban. De tiltakozom az ön szigorú morálja ellen, amelylyel szívet és ajtaját elzárja minden asszony elől, akiről „beszélnek valamit”. Az a

moralista, aki ilyen hamarosan ítél, voltaképpen nem is moralista, hanem — hogy Nietzsche egy híres szavával éljek — immoralista, mert nagyobbat vét, mint az a talán egészen becsületes hölgy, aki egyszer (hogy is mondjam csak?) kompromittálta magát. Utóvégre is, a nő csak úgy nem született tökéletesnek, mint ahogy a férfi nem teremtetett hibátlanak. És hát evangéliomi dolog volna-e követ dozni valakire, mert vérenek hevessege vagy kicsinyes hiusága egyszer blamáló helyzetbe hozta? Hiszen akkor minden máskülönbben jóra való férfit is boycottozni kellene, aki egyszer nem volt elég „bátor”. Mert a férfiaknak ugynevezett lovagias becsülete — megkülönböztetésül a polgári becsülettől — semmivel se kevésbé kényes, mint az a saját külön női becsület, mely a jó hir-ben bírja garanciáját.

Tehát hir, édes barátnőm, jó vagy rossz hir! Az itt a kérdés. Mert arról az intimitásról, amelyben a női becsület ellen elkövetett hibák megesnek, rendesen csak hireink vannak, a tények legtöbbször nem bizonyíthatók. A látszat, a puszta látszat az s a hir, mely Otellót hitvesének gyilkosává teszi s a látszat meg a hir az, mely annyi nőt szolgáltat ki a rágalomnak s a capitis diminutio-nak, a becsületvesztésnek. Meg vagyok győződve, hogy ön is, én is, nem egy becsületes nőt ismerünk, akinek rossz a híre — s higgye meg: nem Stuart Mária az egyetlen asszony, aki jobb a hírénel. Feljogosít-e bennünket egy látszat, amelynek alapján valami hir támad, hogy elítéljük a nőt, akiről tényeket nem tudunk? A látszat itt is, mint mindenütt a világon, gyakran csal — jó és igaz emberek pedig s én szeretném magát is közéjük számítani, nem adnak sokat a látszatra.

Nézzünk egy példát! Önnek egy csinos fiatal barátnője szívesen mulat el azokkal az urakkal, a kikkel egy társaságban él. Ugy-e, ezt szabad tennie?

Hogyne! Hiszen ezt ön is megteszi. Igen, de az ön csinos fiatal barátnője egy kissé melegebb temperamentum, mint maga tisztelt jégoszlop s egyszer vídámabban talál mulatni a barátunkkal, mint a többi férfakkal s mivelhogy ez egy kicsit udvarol is neki, több szót és tánczot enged neki, mint másoknak. Megengedem, hogy ez hiba tőle s restellném, ha a feleségem ily módon tenné magát feltűnővé. De kegyed tovább megy a maga szigorú moráljával s e kis vigyázatlanságot már bűnnek tartja s nehogy e bűn helyrehozható legyen, mindjárt megszerzi azt azzal, hogy hüvös kezd lenni a barátnőjéhez. Amikor pedig meghallja, hogy már a városban is kezdenek beszélni az ön barátnőjéről meg az ő fiatal emberéről, akkor — ismét a szigorú morál nevében! — már eltagadtatja magát az azelőtt szívesen látott hölgy előtt s úgy kezd beszélni róla a társaságban, mint idegenről. Pedig biztosítom önt, tisztelt jégoszlop, hogy az a hölgy egészen olyan becsületes, mint maga. Csak a véralkata tüzesebb s az esze — kevesebb. Önnek kétségkívül több esze van, de nem sokkal, mert különben tudná és érezné, hogy elítélésével ez asszony dolgát kétségbeesztővé teszi. Pedig, ugy-e nem ez a célja?

Az által, hogy „leveszi róla a kezét”, az alapján véve kicsi hibát csak növeli, helyrehozhatatlanná teszi. Még több és újabb táplálékot ad a pletykának, amely már is többet kürtöl, mint amennyit a szegény „vádolt” vétett. Kegyed maga is részt vesz a pletykában, mihiyt megvetését érezteti azzal, akit a pletyka megtámadott. Mert a pletyka az ön nevét és tekintélyét is fel fogja használni s holnap már azt fogja városszerte kiabálni — mert a pletyka nemcsak suttog, hanem néha kiabál is — hogy ime, már a barátnő se érintkezik vele! Még egy pár ilyen barátnő s a szegény asszony, aki nem tett egyebet, minthogy egy pár órán keresztül egy elmés

lés végén az egyes bizottságok megválasztása, illetve kinevezése ejtetett meg. *Fegyelmi választmány*: Hollaki főispán elnök, Sándor Mózes, Diószeghy Samu, Bedő Ferencz, Gyarmathy Ferencz. Póttag: Roediger Gyula, Szabó Gergely. — *Árva- és gondnoksági ügyekben eljáró felelősségi küldöttség*: Hollaki Ártur elnök, dr. Damokos Andor h. elnök. Főispán által kinevezettek: Jung-Cseke Lajos, Gyarmathy Ferencz. Póttag: Ugron Gábor. Közig. biz. által egyhangulag megválasztottak: br. Kemény Béla, Bedő Ferencz. Póttag: Menyhárt András. Hivatalból tagjai: alispán, főjegyző, tisztí főügyész, árvaszéki elnök. — *Fogházvizsgáló küldöttség*: Hollaki elnök. Tagjai: Gyarmathy Ferencz, Diószeghy Samu, Bedő Ferencz, Sándor Mózes. — *Közig. erdészeti albizottság*: Hollaki elnök, tagjai: Daniel Elek, Gyarmathy Ferencz, Fás Gyula. — *II-od fokú erdei kihágási társas bíróság*: Ugron Gábor, Daniel Elek. Gyarmathy Ferencz, Ugron János. Póttagok: Menyhárt András, Jung-Cseke Lajos, Szabó Gergely, Lántzky Sándor. — *A feltételeken szabadon bocsátási kérések felett javaslatot tevő bizottság*: gr. Lázár Ádám, Jung-Cseke Lajos. — *Pótadó felszámolási bizottság*: Szabó Gergely, Diószeghy Samu, Sándor Mózes, Gyarmathy Ferencz. — *Utalap pénztár rovincsoló bizottság*: Ugron Gábor, Diószeghy Samu. — A tárgysorozat mindössze 38 pontból állott s letárgyalása kevéssel 11 óra után ért véget.

A jég. Hosszas szünetelés után a korcsolya-egylet jégpályája a múlt héten ismét megnyílt. A tetemes száraz hidegek következtében talán sohasem volt oly pompás tükörsíma és aczélmény a jégpálya, mint mostanában. Meglátszik ez a korcsolyások jókedvén is, kik csak úgy repülnek, míg mások az egész korcsolyázó közönség mozgása sokkal lassabb s a kedve is lanyhább mindenkinek. Azonban úgy tetszik, hogy a hölgyek közül nem keresik föl oly nagy számmal a jeget, mint a múlt évben, mit odamagyarázunk, hogy többre becsülik az idén a meleg szobát. Az egyesület elnöksége egy nagyszabású jégünnepély rendezését határozta el s a módozatok megbeszélése végett holnap délután 5 órakor ülést tart az elnök lakásán, melyre az egyesület tagjai ez uton is meghivatnak.

Iparosok fillérestélya. A karácsonyi ünnepek után, múlt hétfőn tartották iparosaink első fillérestélyüket igen nagy közönség jelenlétében. A műsor is kitűnő volt s vidám hangulatban tartotta az egybegyűlteket. *Bokros Irén Fodor* Boldizsárral egy dialógot adtak elő kedvesen. Dr. *Kovácsy Albert* és *Kondor Géza*tól szintén egy sikerült dialógot hallottunk. *Nagy Irma* pedig *Ormódy Bünös* anyját szá-

fiatalember hízlegéseit hallgatta, elkölthetnek a városból, mert a megszólás és — a barátnői tönkretették a hírét, melynek a bölcs Tukididesz s az én bölcs barátnőm nézete szerint nem volna szabad tulhatolni a saját kis házának vékony falain.

Nem, tisztelt barátnőm, ez nem az én morálom.

Ítéle el a botrányos magaviseletű nőt s zárja el előlük házána ajtaját. Legyen az ön háza szentély, mely zárva van az erkölstelenség és ledérség előtt. De legyen az a ház egyszersmind szentély, a hol esetleg menedéket talál egy méltatlanul megtámadott vagy lelketlenül meghurczolt nő hirnév is. A tiszta nő háza olyan, mint a templom. Ez utóbiből csak a kufárokat, amabból csak a tisztességteleneket lehet és kell kiűzni.

Az utcán pedig ne fordítsa el a fejét, ha oly nőismerőseivel találkozik, akiről „beszélnek egyet-mást”, Önnek nem kell éppen minden suttogást meghallani, ami szertehangzik a városban. Ne legyen bizalmas azokkal, akiknek nem egészen illetlen a hírük s ne részesítse barátságában azokat, akikben nincs elég komolyság, hogy vigyázzanak magukra. De a köszöntésüket elfogadhatja bátran s szóba állhat velük a legjobb hiszemmel. E bánásmód nem lesz igazolása e hölgyek inkorrekt magaviseletének, de buzdítás lesz arra, hogy azontul jobban vigyázzanak a hírükre. A brüszkírozás letaszíthatná őket a demi-monde soraiba vagy — még mélyebbre. Mert az a nő, akinek nincsenek barátnői s akivel nem akarnak érintkezni az asszonyok, az a nő el van veszve. S elveszti őket nem a saját rossz erkölcsük, hanem a többi nők nagyon is rideg jó erkölce. Elveszti őket az a morál, mely a legnagyobb immorálisítás. Elvesztik őket azok a moralisták, akik tulajdonképpen immorálisisták.

Ilyen immoralista volt ön eddig kedves barátnőm. Engedje reméllenem, hogy ezentul nem lesz oly szigorú.

valta sok érzéssel, nagy hatással. Minden szereplőnek kijutott a megérdemelt taps bőven. A jan. 15-iki fillérestélyt rendezik: *Hermann Helén*, *Ferenczi Karolin*, Ifj. *Mészáros Lajos* és *Jakabovszky József*. Műsor: *Szabó Farkasné* monologot ad elő, *Lányi Rózsika* szaval, *Lukácsfi Etelka*, *Papp Sándor* énekel, *Nosz Gusztáv* főreálisk. tanár felolvas, *Benedek Aladár* szaval, *Hettás Gusztáv* monologot ad elő.

Czipők a párisi kiállításon. *Orbán, Nagy és Tamás* czipészek a párisi világkiállításra négy pár pár czipőt készítettek, melyet hétfőn fognak elküldeni a kiállítás magyar kormánybiztosának. A munkájuk biztos sikert érdemel s bátran tekinthetünk a végeredmény elé, mert ilyen gondos munka után a megérdemelt siker se fog késni. Nagyon szomorú dolog azonban, hogy e nemes ámbiczió más iparosokban nem kelt fel s így csak az említett cég fogja képviselni városunk czipész iparát. Ez ipari visszaesést jelent, a melylyel, minthogy igen fontos reánk nézve, lapunk első helyén foglalkozunk.

Emléket az agyagfalvi réten! Az agyagfalvi réten felállítandó Székely-émlék javára adakoztak: Emke. főpénztárosa Merze Lajos által a Budapesti Hirlap pénztárából 50 kr, Péter Domokos gyűjtőívén 1 frt, az Udvarhelymegyei tak.-pénztárnál elhelyezett tőke $\frac{1}{2}$ évi kamatából 20 frt 92 kr, Lénárt József ev. ref. lelkésztől 1 frt 50 kr, Sándor Mózes tanfelügyelő gyűjtőívén 5 frt. Betegh Pál gyűjtőívén: a sz.-udvarhelyi kereskedő ifjuságtól 2 frt, Gróf Lázár Ádám-tól a „Legénykérő” előadásából 10 frt, az 1899. ápril 8-iki etédi mulatságból 23 frt 50 kr, a parajdi fiatalságtól 10 frt, Pap Mózes tanártól 1 frt, Nagy-Solymos és Hidegkut községi hitelszövetkezetétől 2 frt, Dr. Hankó Domokostól 2 frt, összesen 79 frt 42 kr. Ezt hozzáadva a már begyűlt 970 frt 07 kr-hoz, az alap összege tesz 1049 frt 49 krt, korona értékben 2098 kor. 98 fillért. Fogadják a nemesszivű adakozók hazafias adományaikért a végrehajtó bizottság hálás köszönetét. *Ferenczi János* végr. biz. pénztárnok.

A magyar birtokos osztály pusztulása. A H—k folyó hó 11-iki számából a következő sorokat vesszük át: Visszhangként Emődi József nagy feltűnést keltett cikkére, előkelő kézből Udvarhelymegyéből a következő sorokat vesszük:

Emődy Józsefnek a középbirtok pusztulásáról felhozott szomorú adatai arra indítottak, hogy Udvarhelymegyében számba vegyem, ha valjon 1867-től mostanig a közép- és nagyobb birtokos osztály helyzete mennyiben változott?

Mielőtt számításom eredményét megállapítanám, tájékozásul meg kell jegyeznem, hogy nálunk a Székelyföldön (Udvarhelymegyében) a közép- és nagybirtok száma 1867. előtt is kevés volt. A középbirtokos 100 h.-nál, a nagybirt. 500 holdnál kezdődött.

1867. évben Udvarhelymegyében közép- és nagybirtokos még volt összesen 85. Jelenleg van közép- és nagybirtokos 35. Tehát elpusztult 50 közép és nagybirtokos. Ezekből a még el nem pusztult közép- és nagybirtokosokból jelenleg még csak 12 birtokos van rendezett anyagi viszonyok között, kik részint jó házasságra, részint más törvényhatóságokban meglevő birtokaikra, vagy más mellékjövelmekre támaszkodhatnak, még ma eladósodva nincsenek.

A többi udvarhelymegyei apró-, közép- és nagybirtokosoknak anyagi helyzete meg van rendülve, a megye területén berendezett takarékpénztárakból, zálogházból, a szebeni szász- és oláhbancokból felvett terhes százaléku váltó- és törlesztéses kölcsönök miatt. Részemről nem akarok ezen szomorú adatokra a magyar állami és közgazdasági élet fejlődésének szempontjából következtetéseket fektetni. Ezt megteszik azok, akik ahhoz értenek. Célom csak az volt, hogy Udvarhelymegyében is a birtokos osztály rohamos pusztulását megállapítsam. *Egy székely.*

Öngyilkosság. Nánási Andor vaskereskedő tanoncz f. hó 12-én, a délelőtti órákban, szobafegyverrel szíven lőtte magát. Az alig 17 éves gyermek öngyilkosságának oka reménytelen szerelem.

Esküdtek és esküdtbírák törvénykönyve. A most életbe lépett esküdtbírási munkálkodását nagyban elő fogja segíteni azon szakismerettel megírt könyv, mely a magyar könyvtárban most jelent meg *K. Nagy Sándor* szerkesztésében. E könyv utmutatóul fog szolgálni azon esküdteknek, kik nem ismerik bíróságunk formásgait s általános előismeret meríthetnek belőle, hogy mily feladatokat várnak reá. Minden esküdtnek saját magával szembeni kötelessége, hogy egy kis előtanulmányt tegyen s e könyvet hasznosan fogja használni. Ára 60 fillér; kapható *Gyertyánffy Gábor* könyvkereskedésében.

Az Orbán Balázs szobra. Tudvalevőleg már évekkel ezelőtt elhatároztatott, hogy *Orbán Balázs*-nak itt a Székelyföldön egy szobor állíttassék. A mozgalom Székely-Keresztúrról indult ki, s a nagybizottság elnökéül *Ugron Gábor* választott meg. Az adakozás kissé vontatva megy, s így nem tudjuk, hogy jelenleg az összeg mekkora, de mindenesetre kötelességének ismeri minden székelyföldi ember tehetségéhez mérten e célra áldozatot hozni, hogy annak keresztülvitele semmi akadályba se ütközzék. A Székelyföld művészi kivitelű emlékekben vajmi szegény, s így kétszeresen nagy lehet az örömrünk, hogy a banálitáshoz, szürkeséghez szokott szemünk rövid idő alatt egy minden tekintetben művészi becű emlékhöz jut. A szobor-bizottság még a pályázatot ki sem irta, s *Hargita Nándor*, a helybeli kő- és agyagipari szakiskola igazgatója, — ki már évek óta foglalkozik a székelymotívumok kőtechnikára való alkalmaztatásával, — már is egy hatalmas tervezetet dolgozott ki. Volt alkalmunk megtekinteni a művet. Elismeréssel adózunk az ő vállalkozásáért. Hazaszeretetének önzetlen lelkesedése, az elhunyt életének hosszas tanulmányozása sughalhatta neki ezt a termékeny eszmét, a mely alkotásba fejlesztett művészi izlésével szívet tett bele. A művész a szobor mintáját műtermében már kiállította, s bebizonyította vele azt, hogy a silány anyagot mily értékes kincscsé lehet tenni. E szellemi produkció tehát teljesen a mi vagyunk, s nem kételkedünk egy perczig sem abban, hogy a bizottság teljes mértékben meg fogja érteni az ő intenczióját, mert úgy van az, hogy a műszeretet is csak akkor kedves, ha a fajszeretet melegségét párologja ki és székely kulturánk illatos virága. Nyugodt lelkiismerettel elmondhatjuk e műről, hogy izléses kompozíciója nagyban emeli, érvényre juttatja a nagy hazafi, *Orbán Balázs*-nak, a székely kapuban ülő alakját, a ki azon pillanatban van megörökítve, amint nagy művéhez, a Székelyföld leírásához, ethnográfiai megfigyeléseket tesz, s így tehát az első művészi benyomás is hatalmas, s a mű maga határozottan emelkedett színvonalon áll s versenyez a fővárosok bármelyik sikerült alkotásával. A művész kérdésünkre elmondta, hogy a terv architektikus és ornamentikus része süttői kőből készült. Az alak maga, melynek állomagassága 2'25 cm. bronzból öntődne. Az egész kapu 4 méter magas s kétfelől kőkerítés utánzatba lankásan enyészik el. A mű hátulsó felét síma fal képezi, a mely elé fenyőfák volnának ültetendők. Kíváncsnak tartjuk a mű elfogadása esetén, hogy a munka kivitelével tervező, illetve a helybeli szakiskola bizatnék meg, annál is inkább, mivel így kizárólag székely alkotás lenne, de máskülönben is az ára tetemesen kevesebb volna. A művész, hogy alkotása a megszólalásig hű legyen, *Orbán Balázs*-nak egész öltözetét beszerezte s a mintázásnál arra különös gondot fordított. Csodálatosan meleg és érzésteljes az alkotás s hatását már így is megteszi a szemlélőre. *Hargita* még egy emléket tervezett, a melynél az volt a motívum, hogy régebben egy emlék felállítását a *Szejke-fürdőre* is tervezték. A székelykapu féllába, mely 3.5 méter magas és székely motívumokkal van díszítve, tartja a bronz mellszobrot, a mely *Orbán Balázs* szónoki képét adja vissza. Nem kételkedünk abban, hogy a bizottság *Hargitát* bizza meg, mivel mi az idegen nagyságot megbámulhatjuk, de csak azt szeretjük, a mely vér a mi vérünkéből és minden ízében székely. Így majd e bizottság büszkeséggel tekinthet szeretettel talpraállított első gyermekére, az *Orbán Balázs* szobrára.

A „Művészvilág” e heti száma újabb, modernebb formában jelent meg s a közönség, amely ezt a páratlanul álló irodalmi és művészi vállalkozást megérdemelt támogatásban részesíti, csak elismeréssel fogadhatja ezt a pompás ujtást. Az a magas művészi izlés, az a pazar fényűzés, amelylyel a lapot eddig is kiállították, csak bővebb tért nyer a megnyilatkozásra ez ujalakban. — A „Művészvilág” ujonnan belépő előfizetői ajándékképen kapják a díszes és tartalmas karácsonyi albumot. Előfizetési ára egész évre 16 kor., félévre 8 kor., negyedévre 4 kor., egy hónapra 1 kor. 60 fl. Megrendelhető a kiadóhivatalban (VI. Podmaniczky-utca 1. sz.)

Közönség köréből*

„*Oklándi kettős telefon és társai*” aláírással a Sz.-Udvarhely múlt évi december 31-iki számában megjelent nyilttéri cikkre helyreigazításul, az olvasó-

* E rovatban helyet adunk minden csak közérdekű felszólalásnak, a beküldő felelősségével. Szerk.

közönség megnyugtató végett is, a névnélküliség páncéljába bújó cikkíróval szemben kötelességem az igazság érdekében kijelenteni, hogy:

1. *Benedek Imre* főszolgabíró urat makacs gyomorbetegsége miatt évek óta gyógykezelem; e betegsége ismeretes dr. Hajós Béla közegészségügyi felügyelő, dr. Purjesz Zsigmond kolozsvári egyetemi tanár urak és több más orvos előtt is; tudja ezt régóta ezen vidék is, csupán a cikkíró nem tud róla.

2. *Sógorsági tervezésről* szó sem lehetett! — ugyanis nem szándékom jelen évnél tovább is Oklándon maradni, de másfelől: főszolgabíró és járásorvos bárhol lehet együtt is két testvér, lévén az egyik tisztviselő, a másik *csupán* közegészségügyi szak-közeg.

3. Ami a cikk azon részét illeti, hogy az itteni „patika-kerületben“ (ez egészen új szó!) hivatalosan szokták megnyugtanni a „sógorsági nyomás“ miatt panaszkodókat, ezen állítást csakis akkor látom bizonyítottnak, ha cikkíró megnevezi azon hivatalos személyt, aki a „sógorsági nyomás“ miatt panaszkodókat megnyugtanni szokta és ha legalább egy konkrét esettel is bizonyítja, hogy én miattam panaszolt valaki a „sógorsági nyomás“ miatt.

Oklánd, 1900. január 10.

Dr. Szabady Lajos,
homoródjárási tisztviselő, okl. középisk.
egészségtan tanár.

Tekintetes szerkesztő ur!

Becses lapja folyó évi 2-ik számában a Szent-Királyi család „ujrakeresztelésre“ vonatkozó hír olyan alakban van előadva, amely ellenkezik a napjainkban annyit emlegetett „törvény“ szellemével. Azért kérem az olvasók tájékoztatása végett az alábbi helyreigazítást becses lapja következő számában közreadni szíveskedjék.

Az unitárius vallás 1568. óta törvényesen bevett vallás Erdélyben, a mely az 1848. évi 20 dik t.-cikkkel egész Magyarországra kiterjesztetett. A törvényesen bevett vallásfelekezetek egyenjogúságáról és viszontagságáról szóló 1868. évi 53-ik t.-cikk ugyanazon jogokat engedi az unitárius vallásfelekezetnek is, mint a többieknek, de valamely kiváltságos egyházzal nem emlékezik. A viszonyosság elvéből önként következik, hogy hazánkban a törvényesen bevett vallásfelekezetek közül, a mely névvel nevezhető az egyik, azzal nevezendő a másik is. Becses lapja említett hírében pedig egész célzatosan van a „r. kath. egyház“ az „unitárius felekezet“ fölébe emelve, ami az említett törvény intenciójával a leghatározottabban ellenkezik.

Ugyancsak az 1868. évi 53. t.-cikk szabályozza az áttéréseket s az 1895. évi 42. törv.-cikk is megerősíti azokat az intézményeket. Ezek szerint mindenkinek joga van egyik vallásfelekezetből „kilépni“ s a másikba „belépni“; de „visszatérni“ nincs joga vagy legalább ezen cselekményt — bármilyen találó is ebben az esetben — a „visszatérés“ szóval a törvény megsértése nélkül nem lehet kifejezni.

Végül, ha azon hír előadása szerint — a mit magam is hiszek — a Szent-Királyi család férfi-tagjait gróf Majláth püspök ur „ujrakeresztelte“, akkor ezek anabaptisták (keresztelés-ismétlők) lettek s a püspök ur dogmaellenes cselekményt hajtott végre. Azonban ez ellen bizonyára öméltsága is tiltakozik.

Még egyszer kérve e sorok közlését vagyok a tekintetes szerkesztőségnek

Kénos, 1900. január 10-én

kész szolgálja

Váry Albert,
unitárius lelkész.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

1032—1899. szám.
vh.

Árverési hirdetemény.

A sz.-udvarhelyi kir. bírósági végrehajtó köz-hírré teszi, hogy sz.-udvarhelyi kir. járásbírósnak V. 532/2—1899. polg. sz. végzése által sz.-udvarhelyi Székelyegyleti első takarékpénztárnak, képviselve dr. Kovács Mór által, sz.-udvarhelyi id. Kassai F. János hagyatéka Pál József és Imre Ignác ellen 160 kor., 150 kor. és 100 korona tőkék s járulékaik iránti ügyben, alpereseknél Sz.-Udvarhelyen összesen 510 frt illetőleg 1020 koronára becsült következő javai u. m.: Szentjános-utcában a csűrdrában 24 kalangya zab,

ugyanott két kaszajba 16 szekér széna, kétszáz szekér trágya, egy fehérszörű fejős tehén szopó üdő borjuval és még 5-től 14 tétel alatti ingók Sz.-Udvarhelyen alperes id. Kassai F. János hagyatéka helyisége Szentjános-utcában és Pál József házában 1900. év január hó 31-én délelőtt 9 órakor nyilvános árverésen elfognak adatni, melynél az egyes javak vételáron azonnal fizetendő, esetleg a becsáron alul is a többet ígérőknek el fognak adatni.

Az árverési feltételek a bírósági végrehajtónál megtekinthetők. Ezuttal felhivattak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt elsőbbségi jogokat érvényesíteni vélnek, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverezés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, alulírt végrehajtóhoz nyújtsák be, mert különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár fölöslegére fognak utasítani.

Székelyudvarhelyi bírósági végrehajtótól.

Sz.-Udvarhelyi, 1900. év január hó 11-én.

Biró Sándor,
kir. végreh.

RUDNYÁK PÉTER

mű- és kereskedelmi kertész
Székely-Udvarhely.

Ajánlok mindenféle nemes dísz- és üveg-házi növényeket,

továbbá koszorúk és alkalmi vagy menyegzői csokrok selyemtartóval 5 frttól feljebb, papirtartóval 1 frt 50 krtól 5 frtig a legdivatosabb és izlősebb kivitelben.

Vidéki rendelések posta útján vagy táviratilag is pontosan eszközöltetnek.

Tisztelettel kérem a szíves pártfogást.

Kiadó lakás. A Rózsa-utczában 3 szoba, konyha- és mindenféle mellékhelyiségekkel ellátott lakás, veteményes és gyümölcsös kerttel együtt kiadó, esetleg eladó. Értekezhetni lapunk szerkesztőségében.

Korcsolya nagyraktár!

Mindennemű korcsolyák legjobb kivitelben.

Vás

kályha ellenzők, fa- és szénkosarak, kályha előtétek egyszerű és díszes kivitelben.

Konyhaberendezések

és különlegességek
dús választéka.

Szerszámok

minden iparág részére.

Varrógépek minden kivitelben.

Ajánl elösmert jutányos áron

PAPP-ZAKOR ENDRE

vas- és szerszámüzlete

az „arany kaszához.“

Székely-Udvarhelyt.

Vidéki megrendelések pontosan küldetnek.

Hatóságilag engedélyezett

VÉGELADÁS

A Dénes János-féle

vármegye-ház alatt levő férfi és női

szövetraktárt

üzletfelhagyás folytán, melyen le-

szállított árban kiárulítja

a TULAJDONOS.

Két nagy

világos udvari szoba butorozva vagy anélkül

kiadó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hirneves háziszor ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvény-nél, csúznál, tagszaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszor, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszer-tárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapest**en. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebb-bérbéti utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.**

RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT

és kir. udvari szállítók.

Weisz Gábor

készbutor-raktára. — Kárpitos és díszítő
Székely-Udvarhely.

Alkalmi butorvétel

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására adni, miszerint raktáron levő kész butoraimat az üzlet áthelyezése miatt, a következő **leszállított árak mellett** elárulítom:

1. Matt hálószoza oszlopos, angol faragvánnyal, ára ezelőtt 420 frt, most frt 320 —
2. Faragott, matt hálószoza ára ezelőtt 280 frt, most „ 220. —
3. Sima, matt hálószoza ára ezelőtt 180 frt, most „ 140. —
4. Teljes fiam ebédlószoza ára ezelőtt 300 frt, most „ 180. —
5. Finom selyem salon garnitúra ára ezelőtt 180 frt, most „ 130. —
6. Bordeaux-virágos, faragottállványu peluches salon-garnitúra ára ezelőtt 160 frt, most „ 120. —
7. Salon-garnitúra bordeaux-selyemszálakkal átszőve, ára ezelőtt 140 frt, most „ 95. —
8. Politirozott 1 ajtós ruhaszékény ezelőtt 25, most „ 16. —
9. Ugyanaz 2 ajtóval ezelőtt 30 frt, most „ 20. —
10. Politirozott ágyak páronként ezelőtt 50 frt, most „ 36. —
11. Éjjeli szekrény márvánnyal ezelőtt 15 frt, most „ 10. —
12. Finom salonszál ezelőtt 18 frt, most „ 10. —
13. Mosdószékény ezelőtt 18 frt, most „ 12. —
14. Íróasztal igen szép kivitelű ezelőtt 26 frt, most „ 18. —
15. Karos nádszék drbja ezelőtt 3 frt 80 kr, most „ 2.30
16. Töltött, ruganyos diványok ezelőtt 18 frt, most „ 12. —

Ezen kívül különféle toillet-tükrök márvánnyal vagy anélkül, fali tükrök, szőnyeg ottomanok, könyvállványok stb. a legszebb kivitelben tetemesen leszállított árak mellett. Felsorolt tárgyak raktáramon készen kaphatók, és kérem a n. é. közönséget azt megtekinteni szíveskedjék.

Weisz Gábor.